Охочого йти доля веде, неохочого - тягне

НАША СПРАВА

№ 1
5 березня
2004 року

Інформаційний бюлетень Професійної спілки студентів Національного університету "Києво-Могилянська академія"

ЩО ТАКЕ ПРОФСПІЛКА СТУДЕНТІВ НаУКМА

Коли нас питають, що таке Профспілка студентів НаУКМА, то хочуть від нас почути, що це щось нове, ще небачене та нечуване. Від нас чекають, що ми вигадаємо щось супернезвичайне, з метою привабити до себе людей. Та все дуже просто: в самому понятті "профспілка" утримується вся наша програма та суть. Солідарність - ось те, чого нам всім з вами насправді не вистачає. Типова для нашої країни ситуація - когось луплять, а поруч спокійно проходять перехожі, анітрохи не переймаючись справами постраждалого. Ніхто не простягне руку допомоги. Пам'ятаєш таке? Звісно, сам так чинив, проминав, вважав, що тебе це не стосується. Зовсім інша ситуація, коли невдача приходить саме на твоє подвір'я. Тоді починаєш нарікати на те, що тебе з твоїми труднощами "в упор" ніхто не бачить. А хіба повинні? Уявімо ситуація, коли вас несправедливо вигнали з гуртожитку, та ви збираєте своїх друзів на пікет з вимогами вашого поновлення. Кожен теоретично згоден, але у відповідальний момент, коли потрібно кинути все і вийти на акцію протесту, вважає, ніби йому і своїх клопотів вистачає. Завжди знаходяться "важ-

Закінчення на стор. 2

До майбутніх членів Профспілки

Наша Профспілка - не закрита корпоративна група. На разі в розробці Профспілки знаходиться 15 проектів, як маленьких так і досить потужних, як в середині Могилянки, так і за її межами, на різні теми та смаки. Всім, хто втомився від декларацій та демагогії, і хоче побачити та прилучитися до реальних справ у нашій Могилі, радимо заходити в 4-105 або контактувати за даними, вказаними на останній сторінці бюлетеня.

Цілком можливо довести за достатньої кількості повторення та психологічному розумінні людей, що мають до цього відношення, що квадрат - це насправді коло. В решті решт, що таке квадрат і коло? Це всього лише слова, а слова можна ліпити до тих пір, поки вони не вкладуть ідеї у змінені форми.

Йозеф Геббельс

ІЛЮЗІЯ ПЕРШОСТІ

"Кузня національної еліти", "найкращий ВУЗ України", "демократичні традиції" і таке інше. Ці слогани народилися десь у далеких дев'яностих, але живі в Академії ще й сьогодні. Що вони позначали тоді, чи відповідали тій дійсності, я не знаю, але ними сьогодні годують абітурієнтів в брошурах та приймальних комісіях, першокурсників - на урочистостях, та решту - просто так, час від часу. З усіх цих лозунгів я спробую прояснити для вас і для самого себе лише один аспект: чи є ми майбутньою національною елітою? Коли я кажу "еліта" я маю на увазі не просто чиновників, хоч як би високо вони не видерлися, я маю на увазі перш за все ту частину з нас, яка в майбутньому вестиме за собою людей, не важливо до якої мети, яка встановлюватиме свої порядки, всеодно які, та яка буде лідерами не завдяки посадам чи грошам, а завдяки силі власного характеру, своїй волі, своїй енергії. Це і є, на мою думку, справжня національна еліта. Де її паростки в Академії? Ви можете їх розгледіти? Все, що бачу я - лише понти і демагогію. Або її немає, або вона дуже вдало ховається.

Проте майбутню еліту України бачу в інших ВУЗах, зовсім не переобтяжених нашою славною риторикою. Я побачив її нещодавно в КНЕУ, коли вона пікетувала Асоціацію студентських профспілок

Закінчення на стор. 3

КСЕРОКС

Мова йде про апарати в бакалаврській бібліотеці. Вам подобається ціна 20 коп., коли в сусідньому корпусі 15?. Нам також ні. Ситуація абсурдна. Представники адміністрації, з якими ми спілкувалися на цю тему, розводять руками і кажуть: "Ну що тут поробиш?". Профспілка вирішила таки щось поробити. Ми формуємо групи, які будуть займатися тим, щоб поставити альтернативний ксерокс в бібліотеку. Завдання максимум є знайти гроші та поставити власний ксерокс з відповідною ціною приблизно на рівні собівартості (близько 10 коп.), завдання мінімум - знайти підприємця, який би поставив свій апарат з ціною не більшу за 15 коп (звичайно, в обох випадках зі знижками для членів Профспілки). Хто хоче взяти участь в цьому проекті Профспілки, а також дізнатися про інші, що найближчим часом будуть реалізовуватися в Могилі, - ласкаво просимо в 4-105.

ПРОЕКТ ЕЛЕКТРОННОЇ БІБЛІОТЕКИ

Студентське наукове товариство та Профспілка студентів НаУКМА запускають проект наукової електронної бібліотеки. Це має бути прецедентом не тільки в Могилянці, але й в Україні, бо проблема насправді актуальна для власників комп'ютера. Більшість книжок електронному вигляді розпорошена по всьому інтернеті, та пошуки часто забирають не одну годину, а певна частина літератури не відсканована взагалі. На сайті, що незабаром має у нас вийти, ми поступово розміщуватимемо всю необхідну для навчання в Могилі літературу, орієнтуючись перш за все на ту, що зазначена в методичках. В планах є також відсканувати всі підручники з англійської, тому скоро багатьом не доводитиметься товпитися навколо ксерокса та витрачати зайві гроші.

В кожного власника комп'ютера за час навчання накопичився невеличкий архів літератури, якою він користувався під час навчання. Тому ми просимо вас поділитися вашим архівчиком, щоб ним змогли користуватися й інші. Свої книжки в електронному вигляді, будь-ласка, заносте в 4-105. Від майбутніх читачів вам дякуємо!

Всіх, хто хоче взяти більш активну участь у цьому проекті також очікуємо у вищезгаданій аудиторії

P.S. Частина літературного фонду, який ми назбираємо, через певні юридичні моменти буде закритим, тому нем зможуть користуватися лише члени Профспілки, СНТ, а також ті, хто допомагатиме нам цей фонд створювати.

Arbeit macht frei!

Профспілка запускає проект із забезпечення працевлаштування наших членів. Програма реалізовується шляхом встановлення співпраці з організаціями, що безпосередньо займаються даною проблематикою (головним чином з молодіжними та тими, що діють при профспілках). Окрім цього контактуємо безпосередньо з наймачами - держустановами, компаніями, громадськими організаціями тощо. На разі надходять вакансії від Молодіжного економічного альянсу, деяких приватних структур. Завершується переговорний процес з бюро працевлаштування, що діють при Державному управлінні у справах сім'ї та молоді Київської міської державної адміністрації.

Для отримання можливості працевлаштування члену Профспілки разом зі студентським квитком потрібно зайти в 4-105 для заповнення анкети. У деяких з наших партнерів послуги є платними (максимум - 2 гр. 50 коп.) Профспілка не планує зупинятися на досягнутому, тому ми розширюватимемо коло наших партнерів. Запрошуємо студентів взяти участь в цьому процесі. Його учасники матимуть змогу першими звертатися до роботодавців, що пропонують найкращі умови.

PR-ника, півцарства за PR-ника!

Як і очікувалося, у нас з'явилися супротивники (в основному, Студентська Колегія та ті, хто з нею тусується). Як і очікувалося, вони почали кампанію дискредитації та облиття брудом Профспілки. Я не проти цього. Бо лише затятий ідеаліст може вірити те, що без цього проходить будь-яка активна та принципова діяльність. Я проти одного: чому цю кампанію вони проводять так ТУПО і БЕЗДАРНО. Хлопці, вас 10 чоловік плюс купа друзів. Невже зі свого середовища ви не може виштовхнути 1 ГРАМОТНОГО PR-НИКА, який би робив це хоч трохи ефективно?! Кволі спроби СК поширити чутки про Профспілку юудуть потроху описуватися та спростовуватися в нашій газеті, на вихід якої Ск аж ніяк не розраховувало! Невдалі спроби натравити на нас адміністрацію безславно завершилися на наших зборах публічним попущенням п. Третякової, яка, не подумавши, висловила в голос те, що нашіптувала їй СК. А ось остання спроба - інтерв'ю в Бонеті зі мною. Хоч вийшло декілька вже тижнів тому, але є досить показовим. Відсотків 30% написаного - це питання, які мені ніколи не задавали, та відповіді, які я ніколи не давав. Небагато, але в принципових моментах. Тепер мені стає зрозумілим, чому інтерв'ю, попри усталену практику та моє прохання, відбувалося без диктофона, а за моїм контактним телефоном, що я залишив, задля того, щоб мені дали попередньо переглянути так зване "інтерв'ю", ніхто, звичайно, так і не передзвонив. От така у нас свобода слова!

P.S. Бонетівці, я розумію, що у вас багато друзів в СтудКолегії, яким не зручно відмовляти, але чи варто через них так підставлятися? Чом би вам не взяти інтерв'ю, скажімо, від таємного члена Профкому, який, звісно, заради власної безпеки побажав бути неназваним? Тут би дали повну волю вашій фантазії, не зважаючи ні на які наслідки.

О.Удот

ІЛЮЗІЯ ПЕРШОСТІ

Закінчення.
Початок на стор. 1

м. Києва. Там пару чоловік вирішило, що вони не повинні платити Асоціації, яка є монополістом з продажу студентських проїзних, 50 коп. за проїзний, тобто, що віднині вони платитимуть не 12.50. а 12.00. Асоціація з цим не погодилася, тоді під час сесії за один день хлопці зібрали більше 30 чоловік. При чому зібрали їх у ВУЗі, де просто вийти на пікет є подвиг, бо відраховували там і не за таке. Рік тому п'ятеро студентів КПІ вийшли на пікет, протестуючи проти перенаселеності гуртожитків: це показували навіть по телебаченню. Ректор був змушений скликати прес-конференцію, пояснювати, червоніти, виправдовуватися перед своїми студентами та журналістами. Подібних прикладів я можу навести багато. Я не можу сказати, що всі вони закінчувалися успішно, проте факт залишається фактом: за межами Академії відбуваються якісь рухи, студенти не погоджуються з існуючим станом речей, борються за свої права і найчастіше їх добиваються.

А що скаже "кузня національної еліти"? Та нічого. У нас проїзні коштують 13:00, а про гуртожитки я взагалі не згадую. Я агітую маси гуртуватися в Профспілку та разом відстоювати наші права. Одним з епізодів нашої діяльності є організація студентів, що живуть у Ворзелі, з подальшо метою вибити їм нормальні умови проживанняв гуртожитку. Одразу в Майдані-Могилянці на це з'явилася стаття, де нас називає... одним словом, як тільки не називає авторка статті, яка, між іншим, сама живе у Ворзелі, в гуртожитку; з аварійною електромережею, яку систематично вибиває; з відсутністю нормального опалення та нормального постачання гарячої води; із щоденним штурмом смердючих електричок. Проте з обіцянками коли-небудь провести туди тролейбусну лінію! І це вона буде "майбутньою українською елітою"?! Якщо так, то я терміново емігрую до Канади.

Усвідомлюєте драматичність ситуації: ми, могилянці, вважаємо свій ВУЗ та самих себе найкращими, найрозумнішими, найсвідомішими і т.д., а насправді нас давно обійшли ті ВУЗи, про які ми думали, що там навчаються самі мажори, гопи, одним словом публіка з повними гаманцями та порожніми головами, бо найкращі вступать до нас, в НаУКМА. Могилянці, wake up! Ми вже не перші, і навіть не другі. Громадянське суспільство, а разом з ним і профспілки, правозахисні групи, громадські організації, страйки і т.д. і т.п. з декларацій поступово перетворюються на реальність та вриваються до нашого тепличного життя, і це неминуче!. Нам дуже приємно спати під колисанки з назвою "демократичні традиції Могилянки", "найдавніший та найкращий ВУЗ України", "найкращі та найсвідоміші спудеї" і т.д., мовляв, у нас все класно, не хвилюйтеся, спіть далі. Але все зовсім не класно. І чим довше ми будемо спати, тим важче буде прокидатися. Охочого йти доля веде, неохочого - тягне.

Моя сестра, що вчилася тут років п'ять тому, розказувала, що більшість її знайомих-політологів мріяла стати Президентом України і відкрито про це говорили. Я підозрюю, що з тих пір змінилося небагато. Більшість могилянців дуже амбітні люди, та в глибині душі не тільки політологи мріють посидіти в головному кріслі країни. Шановні колеги, в мене для вас погана новина: ваше місце вже зайняте. Воно зайняте хлопцями, про яких я розказував вище. Більшість цих хлопців я знаю особисто - вони погано вчаться та розмовляють суржиком, вони часто ходять брудному одязі та не слідкують за своєю зовнішністю, але насправді вони і є найкращі представники нашого покоління, вони є нашою національною елітою. Ми набагато розумніші за них, ми прочитали значно більше книжок та на відміну від них, ми знаємо, що таке "політична система" та хто такий Шопенгауер, ми маємо презентабельну зовнішність та добре поставлену вимову, але у вас немає головного - того духовного стрижня, тієї волі та напору, яка в усі часи та в усіх країнах творила особистостей, перетворювала натовп у народ, електорат у громадян. Вихід один - або із завтрашнього дня та на наступні сто років включно ми стаємо національною елітою де-факто, тобто гуртуємося в Профспілку студентів НаУКМА, або вершиною наших мрій стає посада дрібного клерка в адміністрації Президента України, яким, швидше за все, буде випускник КНЕУ чи КПІ.

P.S. Welcome to real world!

Олександр Удот

Тактика Студентської Колегії

Існує мало невиліковних хвороб, але багато невиліковних пацієнтів

Поль Бреґґ

Вона є надзвичайно проста: Профспілка студентів НаУКМА і Студентська Колегія є конкурентами, попри спроби з нашого боку налагодити співпрацю. Це природно і нормально, що конкуренти борються між собою. Інша справа - яких рис набуває ця боротьба. У СК є два варіанти: перший - або нарешті почати щось робити самим і тим самим піднятися завдяки власному росту, досягненням, припинивши нарешті існувати у вигляді напівсонної організації, про яку студенти згадують лише два рази на місяці: коли треба здавати на проїзні та коли їх треба забирати, або друге - робити те, що зараз роблять вони: надувати щоки, бити себе в груди та розказувати, як вони вболівають за студентів, а головне, всюди, де тільки можна, нести відверту ахінею про Профспілку, намагаючись не дати розвинутися новій студентській організації. Дуже цікаво простежити еволюцію, яку пройшла Профспілка в уяві членів СК (на жаль, в переважній більшості випадків це доводилося чути від інших людей, бо СК воліє говорити це у нас за спиною). Тобто які плітки пускала про нас СК останній час. Схема того, хто ми є в очах СК виглядає приблизно так:

Період I: (термін до грудня 2003 року, коли Профспілка лише реєструвалася в Мінюсті) - це хлопчики-мажори, яким немає що робити, які вирішили погратися в Профспілку. Ну добре, нехай граються, тільки щоб під ногами у нас не плуталися.

Період II: (грудень 2003) ні, це не мажори, це провокатори!!! Це друге "Братство"!!! Їх треба задушити в зародку!! Олено Василівно, ви нас чуєте?!

Період III: (початок січня 2004) ні, це, мабуть, не "Братство"..... але все одно "мачіть їх в сартірє нада".

Період IV: (середина січня 2004) так, ми знаєм, знаєм! Це продажна Профспілка!! Вони хочуть бути політичними повіями!!! Як ми раніше не здогадалися?!? Вони хочуть продати Академію, студентів, викладачів та всіх, всіх, всіх!!!!! Гуртом та в роздріб!!!!!

Період V: (кінець січня 2004) - так, точно!!! Вони продалися Януковичу!!! Це стопудово!!! Всі чули?

Період VI (з 3 лютого 2004 - остання розмова з СК, з їхньої ініціативи записана на диктофон!) - нє, ми помилилися, Януковичу Профспілка не продавалася.... але не дивлячись на це, ви все одно падлюки.

Я розумію, що все це СК робить від безсилля, але варіант перший, тобто нормальна, чесна робота, був би значно кращий для всіх, а особливо для самої СК. Ми все розуміємо, значно легше залишити конкурента позаду, виваляти його в багнюці, ніж відірватися від нього завдяки власній праці. До речі, я голосував за цей склад СК тому, що в своїй передвиборній програмі вони обіцяли пустити автобус на Ворзель, куди я сам мав селитися. Риторичне питання до СК: хлопці, ку-ку, де автобус? Уявляєте, як високо ви піднялися б в очах студентів, якби почали виконувати свої передвиборні обіцянки! Оце я і називаю чесною боротьбою. Що вони вигадають про нас далі, я не знаю, але візьму на себе сміливість зробити такий собі футурологічний прогноз, і хто знає, в житті все можливо. Отже:

.....Період X (недалеке майбутнє. Типовий недалекий член СК) - а-а-а-а-а-а-а-а-а-а, я знаю, я знаю все!!!!!!! Профспілка студентів НаУКМА - це таємна жидо-масонська ложа!!!! Вони продали душі дияволу!!! ЇЇ голова японський шпигун та агент МОССАДу!!! Ганьба, зрада!!! Геть Профспілку з НаУКМа-а-а-а..... (остання літера назви нашого славетного закладу трансформується в протяжне "а", бо один з санітарів, що вбіг у палату на його лемент натиснув коліном на ребра, щоб тугіше зав'язату рукави вгамівної сорочки в нього за спиною. Тендітна медсестра, що вбігла вслід, зі зтурбованим обличчям робить величезним шприцом укол в м'яке місце. Всю цю сцену через маленьке віконеко у дверях в палату спостерігає пан Удот - голова Профспілки студентів НаУКМА. В руках у нього пакетик і папочка. В пакетику - мандаринки, що він їх часто приносить нашим героям, а в папочці - стопка оголошень з написом: "за проїзними звертатися до Профспілки в аудиторію 4-106....."

О.Удот

ЩО ТАКЕ ПРОФСПІЛКА СТУДЕНТІВ НаУКМА

Закінчення. Початок на стор. 1

ливіші справи" і аргументи в стилі: "А що це дасть?".

Зараз ви можете розраховувати на допомогу батьків та друзів. Але чому не на допомогу 2500 студентів!? Більшість проблем є нашими спільними, і вирішувати їх ми маємо разом. Об'єднавшись, ми можемо поставити на місце кого завгодно - чи це методист деканату, чи голова уряду. Зібравшись натовпом, ми можемо навести жах на будь-якого чиновника. Недаремно існує приказка: "Гуртом і батька легше бити!" Профспілка студентів НаУКМА є тим ядром, навколо якого збираються люди, що розуміють: 10 чоловік значно ефективніше та безпечніше можуть захистити свої інтереси та поборотися за додаткові ніж 1 людина. 100 чоловік зробить це набагато швидше та краще ніж 10. А 1000 активних та солідарних студентів можуть розірвати на лантухи будь-якого чиновника та вирішити для себе безліч проблем. Саме з розрахунку на таку нехитру арифметику і була створена Профспілка.

Студенти НаУКМА повинні об'єднатися для відстоювання своїх інтересів. Ви можете сказати: "марна справа", "всі люди байдужі", "кругом пофігісти"? Брехня! Усі люди нормальні. Байдужими їх робить ТВОЯ байдужість. Згадай, чи завжди ти допомагав, коли тебе про це просили, чи часто відгукувався на чиюсь біду? Треба змінювати цю традицію, ламати шкідливі стереотипи. Сьогодні 50 чоловік, що зібралися в Профспілці, розуміють: час, коли студентство було розрізнене, слабке та байдуже до проблем одне одного, має піти у небуття. Ми творимо першу активну та незалежну студентську Профспілку на теренах України. Ти потрібен такій профспілці, а така профспілка потрібна тобі, твоїй Академії та твоїй країні. Сьогодні твоєї допомоги потребують студенти, що вже записалися в Профспілку, щоб завтра допомогти тобі. Чи пройдеш ти повз своїх друзів, чи приєднаєшся до них, справа твоя. Та пам'ятай, ми не пропонуємо та не вимагаємо нічого, крім солідарності.

P.S. ми знаходимося в 4-105. Там ти можеш задати питання, почути про наші проекти, вступити до Профспілки, долучитися до нашої діяльності.

Група однодумців

СТУДЕНТИ І АДМІНІСТРАЦІЯ: PRO ЧИ CONTRA?

Важко визнавати таку проблему, але доводиться погодитися, що все в Академії вирішується без дієвої участі студентства. Пояснити такий аномальний феномен неважко. Варто лише поглянути на інші ВУЗи Києва - КПІ, Нархоз, Шевченка. Подивіться туди і ви побачите, що ситуація там цілком аналогчна нашій. Але в Академії такий факт є просто відверто ганебним. Люди, які в майбутньому мають стати елітою українського народу і його мозком, тобто керівним центром, наразі абсолютно байдуже ставляться до громадського життя в Академії. Через це воно у нас таке примітивне і сіре.

За відсутності активного партнера право вирішувати проблеми та питання, пов'язані з Академією, було повністю покладене на себе адміністрацією. І це є цілком логічно, адже чиновництво протягом усієї історії демонструвало постійне прагнення до розширення своїх повноважень. Наші чиновники не є виключенням. Але припустимо, що адміністрація була просто змушена перебрати зайві повноваження на себе. А як виконуються обов'язки, до яких ставляться байдуже, без зацікавленості? Вони виконуються недбало. Тим паче, якщо вони абсолютно не стосуються того, на кого вони впали.

Що означає, коли всі справи в Академії вирішуються чиновництвом за повної байдужості до них основної студентської маси? Це означає, що інтереси студентства або не будуть враховуватися взагалі, або ж, як максимум, враховуватимуться незначною мірою. З такою ситуацією ми зіткнулися, коли висували перед адміністрацією питання про ксерокс. Коли ми цілком резонно вказали на те, що ціна ксерокса в бакалаврській бібліотеці є завищеною (для цього варто згадати 15 коп. за копію біля "Империи меха", на першому поверсі 3-го корпусу, а також 18 коп. в дослідницькій бібліотеці. Знаєте, що нам відповіли? Що це справа складна і адміністрація не має часу займатися нею. Що тут можна сказати? Всі розуміють, що це "справа складна", але враховуючи те, що щодня робиться 3000 копій (в середньому) і за кожну з них студенти переплачують мінімум 5 копійок, то виходить дуже серйозна сума, яка іде в гаманець приватнику.

Все це відбувається чому? Чиновництву не вигідно займатися такими справами, які принесли б відчутну користь студентам, адже це є додаткова морока на їхню голову. Тому вони і не зацікавлені братися за них. Але цього мало, вони не тільки не хочуть, а й противлляться висуванню та вирішенню таких питань. Це наштовхує на думку, що з інтересами студентства не рахуються взагалі. І все це відбувається тому, що студенти дозволяють самі, щоб з ними так обходилися. В Академії навчається понад 2000 чоловік. Та інтереси кожного з цих 2000 страждають через їхню байдужість до своїх справ.

Таких питань як з ксероксом не так вже й мало. Основна перешкода на шляху їх вирішення - це байдужість студентства. Воно дозволяє, щоб його інтереси ігнорували. Ігнорувати інтереси людини - не поважати її. А не поважають тільки того, хто дозволяє себе не поважати. Я вважаю, що це неприпустимо для нас. Адже в НаУКМА зібралися одні з найкращих.

Тільки цуцики, усвідомивши, що їх зневажають або обманюють, продовжують тихенько мовчати. Люди достойні виступлять проти цього і намагатимуться виправити становище. Так будьмо ж людьми достойними!

Богдан Воротілін

ПІВСТОРІНКИ ДЕКАДАНСУ

Fair play

Відоме словосполучення fair play можна перекласти не тільки буквально, а саме як "чесна гра", один з неписаних, але дуже авторитетних футбольних принципів, а й у сенсі гри благородної (як-от, наприклад, у виразі "fair sex" - "прекрасна стать", а зовсім не "відвертий секс"). Благородна і прекрасна гра. Футбол, аякже.

Така вже вона ця гра, на моє глибоке переконання, що насититися нею неможливо. Величезна кількість людей відчувають бажання покопати м'яча на рівні інстинкту. Справжньою трагедією для таких людей обертаються події, що унеможливлюють конструктивне спілкування з футбольним Богом. Що може бути віднесене до подій такого кшталту? Абстрагуючись від зовнішнього світу, зосереджуючись на мікрокосмі НаУКМА, і, як саме собою зрозуміле, відкидаючи фізичну неспроможність, я назвав би невідповідні погодні умови і сесію, бо ж воістину не до футболу тоді.

...І що ж? Могилянка вкотре мене здивувала, вкотре довела, що стрибати вище голови - не проблема для тутешніх. Особливо приємно, що цього разу здивування було пов'язане з благородною грою.

Навесні, влітку, на початку осені шкіряна куля не зникає з плацу. Жовтенькі стіни корпусів заплямовуються пилезбірними гекзаедрами, а нордичні охоронці люто вимахують руками, погрожуючи пустити м'яча "на лоскутки". Найекзальтованіші футболери оздоблюють могилянський асфальт цегляно-червоною геометрією, щоб, бачите, в "квадрата" пограти. Урни на плацу заповнюються порожніми пляшками з-під рідини для профілактики та лікування травм (а також для підтримки бойового духу запасних гравців), яку для зручності називають "пиво". Футбольне життя Академії вирує...

Зовсім інша ситуація взимку. Зазвичай, після різдвяних свят плац вкривається шаром льоду та снігу, і навіть титанічні зусилля хлопців з АГД нічого не можуть вдіяти зі стихіями зимової столиці. Комфортно покопати м'яча мають змогу лише обрані "професіонали" з секції під началом пана Копилова - морфеуси від могилянського футболу. Граються вони в спортзалі НаУКМА і раз-по-раз ловлять на собі хтиві погляди аматорів, що визирають з дверей. Бувало, і я там стояв, ковтав слину. Як же то мріялося, щоб м'ячик вилетів з дверей, ти підхопив би його і погнав сходами третього корпусу вниз, на плац, де ти нарешті зможеш розповісти потертій кульці, як сумував за нею всі ці холодні дні та тижні...

Ну а далі й здивувала мене Могилянка! Нічого надзвичайного не сталося, зрештою, я сам зробився на себе злий, через те, що така ідея не прийшла до моєї голови. А люди вийшли на засніжений і зледенілий плац, дістали м'яча і просто почали грати. В футбол

Що робити? Ми з друзями покидали цигарки і попросилися до гурту. Взяли нас. І почалося дійство. Проблема чотирьох стінок вирішилася компактним розміщенням гравцевих рюкзаків, що ж до поперечин, то вони в нашому матчі були присутні віртуально і діяли вельми невдало, спричинивши декілька двозначних моментів. Але то пусте. З головою поринули ми в гру і виринули а дві години покоцані, мокрі. Але щасливі. Далеко не кожне породження грішного людського інтелекту здатне об'єднати в єдиному пориві фрешів і магістрів, "ботаніків" і роздолбаїв, патланів і лисуватих, політологів, соціологів, філософів, культурологів, легіонерів з Червоної Шеви, ді-джеїв, планокурів і всіх, всіх, всіх. Для Fair play це не проблема.

Результати у таких матчах, звісно, не головне (цікаво, якої б я співав, якби наша команда виграла. А то ж програла 6:5 у доданий буцімто арбітром час!) Точніше, непринциповою є безапеляційна цифра, що демонструє співвідношення голів, забитих командами. Результат, що його було нами досягнуто - то щось зовсім інше, а саме - єднання і дражливе втамування футбольної спраги посеред суворої зими. Один хапливий ковток зі сховища, що не має меж. Один хапливий ковток того, що роз'ятрює спрагу ще більше.

Роман Судольський

ЗАГАДКА ДЛЯ РОЗУМУ

Ейнштейн придумав цю задачу в минулому столітті та вважав, що 98% жителів Землі не в стані її розв'язати. Чи належиш ти до 2% найрозумніших людей планети!

1. Є п'ять будинків, кожен різного кольору.
2. В кожному будинку живе одна людина, що відрізняється від сусіднього національністю: німець, англієць, швед, данець, норвежець.
3. Кожен п'є лише один напій, курить певну марку цигарок та тримає певну тварину.
4. Ніхто з п'яти чоловік не п'є однакові з іншими напої, не курить однакових цигарок та не тримає однакових тварин.

Питання: кому належить акваріум з рибками?

Підказки:

1. Англієць живе в червоному будинку.
2. Швед тримає собаку.
3. Данець п'є чай.
4. Мешканець зеленого будинку п'є каву.
5. Чоловік, що курить "Pall Mall", тримає птаха.
6. Мешканець середнього будинку п'є молоко.
7. Мешканець жовтого будинку курить "Dubnhill".
8. Норвежець живе в першому будинку.
9. Чоловік, що курить "Marlboro" живе біля того, хто тримає кішку.
10. Чоловік, котрий трамає коня, живе біля того, хто курить "Dubnhill".
11. Чоловік що курить "Winfield" п'є пиво.
12. Норвежець живе біля блакитного будинку.
13. Німець курить "Rothmans".
14. Чоловік, що курить "Marlboro" живе по-сусідству з тим, хто п'є воду.
15. Зелений будинок стоїть ліворуч від білого.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Звертаємо увагу читачів на те, що:

позиція авторів статей не є позицією Профспілки, а тільки їх власною; редакція не визнає псевдонімів, тому під статтями стоять справжні прізвища авторів; редакція не цензурує, не скорочує, не виправляє статей, тому вони друкуються в такому вигляді, в якому до нас надійшли.

Я знаю, що я нічого не знаю

(факти, що в нашому уявленні є доконаними, здавалося б....)

Автором азбуки Морзе є зовсім не Морзе. Американський винахідник Самуїл Морзе в 1837-1844 роках створив один з перших вдалих телеграфних апаратів. Однак запропонована ним азбука виявилася дуже не зручною та на практиці не застосовувалася. А той телеграфний код, відомий всьому світу під назвою "Азбука Морзе", був створений колективом австрійських та німецьких інженерів середини минулого століття.

• • •

Ми звикли називати Ярослава Мудрого князем. Однак він мав інший титул - хан (каган). А Київська держава в роки його правління називалася Київським каганатом. Так іменували його сучасники.

• • •

Якщо спитати в кого-небудь про те, за що Альберт Ейнштейн отримав Нобелівську премію, то, швидше за все, дадуть відповідь, що за створення теорії відносності. Насправді Нобелівський комітет присудив йому премію за відкриття законів фотоефекту.

• • •

Клятва Гіппократа була вигадана зовсім не Гіппократом. Авторство лікарської присяги належить невідомому медику. Гіппократу воно приписано після його смерті для того, щоб прославлене ім'я надавало медичному кодексу більшої ваги.

• • •

У своїй книжці "Про різнобарв'я світу" Марко Поло розповідав про своє 17-річне життя в Китаї. Книжку, видану приблизно у 1298 році переказували, переписували від руки. Насправді Марко Поло навряд чи мандрував далі Чорного моря. Він пише, що в Китаї став довіреною особою хана Кубілая. Однак у китайських архівах немає жодного слова про європейця з такими повноваженнями та взагалі про Марко Поло. У книжці нічого не сказано про особливість китайського письма, звичку пити чай, невідому в Європі, про палички для їжі та звичай забинтовувати дівчатам ноги. Сказано лише про фарфор, вугілля та паперові гроші. Ймовірно, що Поло переказав ці дані з арабських та персидських путівників.

За матеріалами "Полная Енциклопедия наших заблуждений" М., ЕКСМО-пресс, 2001

Чому кури перейшли через дорогу?

Жарт старий, як світ, але тим не менш вартий того, щоб прочитати його ще раз.
Пропонуємо його український варіант

ПИТАННЯ: Чому кури перейшли через дорогу?

ВІДПОВІДІ: ВЧИТИЛЬ ДИТЯЧОГО САДКА: Щоб перейти на той бік.

ПЛАТОН: В пошуках кращих умов.

АРІСТОТЕЛЬ: Це в природі кур - переходити через дорогу.

КАРЛ МАРКС: Це було історично неминуче.

САДДАМ ХУСЕЙН: Це був неспровокований акт повстання і те, що ми скинули на них 50 тонн нервово-паралітичного газу, було цілком обгрунтовано.

ДЖЕК НІКОЛСОН: Тому що вони, блін, цього хотіли. Ось в чому, блін, причина.

РОНАЛЬД РЕЙГАН: Я забув.

ГІППОКРАТ: Через надмірну кількість жовчі в підшлунковій залозі.

МАРТІН ЛЮТЕР КІНГ: Я уявляю собі світ, в якому всі кури будуть вільно переходити через дороги та ніхто не питатиме, навіщо вони це зробили.

МОІСЕЙ: І Бог зійшов з небес та сказав курам - ви повинні перейти дорогу. Та кури перейшли дорогу та відзначили цю подію великим святом.

ФОКС МАЛДЕР: Ви бачили як вони переходили дорогу на власні очі? Скільки ще кур має перейти дорогу, щоб ви повірили в це?

РІЧАРД НІКСОН: Кури не переходили дорогу. Я повторюю, кури НЕ переходили дорогу.

МАКІАВЕЛЛІ: Сенс в тому, що кури перейшли дорогу! Кого хвилює навіщо? Закінчення переходу виправдовує будь-який мотив, що в них був.

ФРЕЙД: Те, що ви всі стурбовані на переході кур через дорогу, виявляє ваші приховані сексуальні комплекси.

БІЛЛ ГЕЙТС: Я щойно здійснив реліз нового Курячого Офісу 2004, який не тільки переходить дорогу, але й відкладає яйця, впорядковує розміщення Ваших файлів та оплачує Ваші рахунки.

ОЛІВЕР СТОУН: Питання не в тому - чому кури перейшли через дорогу? Швидше треба спитати - хто переходив дорогу, поки ми спостерігали за тим, як її переходять кури?

ДАРВІН: Кури протягом довгого періоду часу пройшли крізь штучний відбір таким чином, що вони генетично схильні переходити дороги.

ЕНШТЕЙН: Кури переходили через дорогу чи дорога рухалася під курями - залежить від нашої точки сприйняття.

БУДДА: Уявіть себе куркою та задайте собі це питання.

ЕРНЕСТ ХЕМІНГУЕЙ: Щоб здохнути. Промокнути під дощем та здохнути.

КОНСУЛЬТАНТ АРТУР АНДЕРСОНа: Відсутність регулювання на курячому боці вулиці поставило під загрозу поточну ринкову позицію. Кури зіткнулися з необхідністю змін та перетворень для створення та розвитку умов, що вимагаються сучасними обставинами. Андерсон Консалтинг, в партнерських стосунках з клієнтом, допоміг курям переомислити їх фізично-розподільну стратегію та здійснення поточних процесів. Використовуючи Птаховідну Інтеграційну Модель (ПІМ), Андерсон допоміг курям використовувати їх вміння, знання, капітал та досвід для вирівнювання курячих процесів та технологій на підтримку їх всезагальної стратегії в межах Структури Програмного Менеджменту. Андерсон Консалтинг зібрав різні методи аналізу перетину вулиць та найкращі представники кур разом з консультантами Андерсона, що мають великий досвід в транспортній індустрії, визначили дводенний маршрут руху з метою збільшення капіталу курячих знань, як явних так і не явних, та дати їм можливість взаємодіяти одне з одним, щоб успішно вибудувати широку підприємницьку структуру через контініуум курячо-дорого-перехідних процесів. Маршрут руху був стратегічно обгрунтований, індустріально сфокусований та створений як послідовне, чітке та цілісне ринкове сполучення у відповідності до місії кур та їхнім баченням ситуації. Це відповідало руху до створення повноцінного бізнес-інтегрованого рішення. Андерсон Консалтинг допоміг курям змінитися, щоб стати більш успішними.

"НАША СПРАВА" Інформаційний бюлетень,
виданий Професійною спілкою студентів Національного університету "Києво-Могилянська академія"

Головний редактор: Олександр Удот.
Редколегія: Володимир Артюх.
Наклад 1000 прим.

Із будь-якими питаннями та пропозиціями звертайтеся в 4-105 або за телефонами:
8-050-545-16-79, 252-23-92, e-mail: oudot@ukr.net